

Beregningen urigtig, hvis der kun er lidt over eller lidt under 11, saa er det ikke rigtigt, saa er der en eller anden Feil — Kontrollen er altsaa tilstede i selve Beregningen. Det er altsaa den ene Grund, hvorfor jeg har foreslaaet denne Methode.

Saa bliver Spørgsmaalet dernæst, hvilket Antal Medlemmer hver enkelt Gruppe skal have. Der er det klart, at den skal have alle de hele Tal, der er; men Spørgsmaalet bliver da, hvorledes Medlemmerne skulle fordeles, naar Udvalget f. Ex. skal bestaa af 11 Medlemmer, og der kun er 9 hele Tal. Mit Forslag gaar da ud paa, at de to højeste Rester faae hver sit Medlem, og det gaar endelig ud paa, at forsaavidt der er Tale om, som det kan ske under visse Omstændigheder, at der er to lige store Rester, og der staar et Medlem tilbage at vælge, at der da trækkes Lod om, hvem der skal have det resterende Medlem. I den Henseende har det allerede Flertal en anden Regel, det har nemlig den Regel, at saa skal altid Flertallet — det behøver forøvrigt ikke at være Flertallet, men den største Gruppe — have Forrangen. Det er Noget, som jeg ikke skjønner, er rigtigt. Det forsvares jo væsentligst derved, at det er Flertallet, der, som man siger, har Ansvaret for Thinget eller i alt Fald for Thingets Beslutninger. Men det forekommer mig ikke at være afgjørende, for det Første af den Grund, at det jo ikke er sagt, at den største Gruppe udgjør Thingets Flertal, det kan jo ogsaa være et Mindretal; thi der kan jo være mange Grupper, og de kunne være sammensatte paa den Maade, at den største Gruppe vel paa en Maade er Flertal, men iøvrigt lige saavel et Mindretal som de andre. Derfor forekommer det mig, at dette ikke slaar til. Men dernæst har jeg ogsaa en anden Grund. Jeg maa nemlig sige, at det forekommer mig, at skulde man endelig give Noget Fortrinnet, maatte man hellere give Mindretallene og særlig de smaa Mindretal end Flertallet det, og det ganske simpelt af den Grund, at det, der her er Tale om, ikke er en endelig Beslutning, der tages i selve Thinget — thi der skulle naturligvis de fleste, der slutte sig sammen, have Afgjørelsen — men her er Tale om en Undersøgelse, om en Forberedelse af et eller andet Lovforslag i et Udvalg, her er Tale om at fremstille

en Motivering af Ens Tankegang og fremsætte dette i Form af Endringsforslag, som saa foreligge Thinget til Afstemning. Der er det af langt større Vigtighed for Mindretallene, at de blive nogenlunde ordentligt repræsenterede end for Flertallet. For nu at blive ved det Exempel, jeg før anførte, sætter jeg, at der skal vælges et Udvalg paa 11 Medlemmer, og at den største Gruppe er et Flertal — det er det, som efter de Herrens Mening mest taler for deres Anskuelse — saa er det virkelig temmelig ligegyldigt for Flertallet, om de i Udvalget faae 6 eller 7 Medlemmer, de ere jo allerede i Forveien ved de 6 Medlemmer, de have faaet, saa tilstrækkelig repræsenterede, at de kunne fremsætte deres Anskuelser baade gennem Motivering og Endringsforslag paa den bedst mulige Maade. Derimod er det ikke ligegyldigt for et eller andet Mindretal, om det maatte slet ingen Medlemmer kan faae, eller om det i Stedet for to kun faaer et Medlem. Jeg vil slet ikke tale om det første Tilfælde, hvor det intet Medlem faaer; jeg vil blot nævne det andet Tilfælde, hvor der er Tale om, at Mindretallet kan faae et eller to Medlemmer, og det er en saare vigtig Sag for dette Mindretal. Et enkelt Medlem, der repræsenterer en Anskuelse i Udvalget, er nemlig meget uheldig stillet; han har slet Ingen at raadføre sig med, han har slet Ingen til at hjælpe sig med at erindre, hvad der er foregaaet i Udvalget, og hvad der iøvrigt er af Vigtighed for Vedkommende for paa rette Maade at fremsætte sin Motivering og stille Forslag. Hvis der er Noget, der skal begunstiges, er det efter min Overbevisning ganske vist de mindre Grupper og ikke Flertallet. Her er nemlig ikke Tale om en endelig Beslutning, her er Tale om en Forberedelse, en Underøgelse og Fremstilling af et Forslag med Motivering. Jeg foreslaar nu ikke dette; thi jeg tilstaar, at jeg er imod Alt, hvad der ikke er en nødvendig Begunstigelse af en hvilken som helst Gruppe. Jeg troer altid, at det er uheldigt i ethvert som helst Forhold, om man uden Nødvendighed begunstiger En eller Anden. Det giver nemlig Anledning til Misforståelse fra den Side, som føler sig forurettet, det giver Anledning til Stridigheder, der ikke behøve at finde Sted. Det, som jeg foreslaaer, er, at Alle skulle behandles lige. Alle blive behandlede